

Mas Riba

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C/Joaquim Malats, 7 - C/Doctor Ferran (08130 - Santa Perpètua de Mogoda)

Coordenades:

Latitud: 41.53424
Longitud: 2.17953
UTM Est (X): 431557
UTM Nord (Y): 4598390

Classificació

Número de fitxa 08260 - 107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XII/XIX
Any 1137
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Sense manteniment, molt deixat.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad: 1786018DF3918N
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dj., 23/04/2009 - 02:00

Descripció

Mas Riba és un mas absorbit per la zona urbana. Es troba situat a la cantonada entre el carrer Joaquim Malats i el Carrer Doctor Ferran. És un edifici de planta gairebé quadrada, desenvolupat en planta baixa i primer pis, amb la coberta a dues aigües de teula àrab. A la seva façana principal hi trobem a la planta baixa una sola obertura, el portal d'entrada i un balcó a la planta pis. A la façana lateral hi ha una petita obertura a la planta baixa, que per les seves dimensions podria tractar-se d'una obertura antiga. També s'observen restes d'un antic tapiat que podria correspondre a una finestra, allà on s'ha perdut l'arrebossat. A la planta pis, dues finestres molt juntes descentrades de l'eix de la façana. Cap de les obertures ni tampoc les façanes presenten cap tipus de decoració ornamental, només conserva restes d'un arrebossat més antic de color taronja i bru emmarcant el portal d'entrada. Es tracta d'una construcció senzilla sense cap interès arquitectònic.

Història

Ressenya històrica extreta de CANYAMERES, 2009: Segle XII. Existia un mas Riba prop del que avui s'anomena les Minetes i Can Banús. Estava situat a cavall entre les terres de l'antiga vila de la Rovira i les de Mogoda.

1137. És documentat Pere de Riba i Berenguer de Riba com a cap de casa.

1275 i 1291. En els llistats del lloçol 1291 es confirma l'existència d'un segon mas Morral a l'indret on hi havia hagut el mas Riba. Això fa pensar segons Canyameres que es podria tractar d'un canvi de nom del mas i un nou mas Riba situat a la sagrera de Santa Perpètua de Mogoda.

Segle XV. El mas Riba de la Sagrera va anar perdent terres a partir de vendes i establiments.

Principis del segle XVI. El mas Riba de la sagrera era encara un dels masos més potents de la zona. El darrer hereu per línia masculina del mas Riba, Jaume Riba, va tenir molts problemes econòmics que varen comportar pràcticament la ruïna del mas Riba i el fraccionament.

1596. Hi ha documentada una primera sèrie de vendes forçades per sentència judicial per morositat de Jaume Riba. Compra les terres encantades judicialment el nou ric del moment, en Montserrat Regàs, el ferrer de la sagrera de Santa Perpètua, qui pràcticament s'havia quedat amb totes les terres al voltant de la sagrera que tenia el mas Riba. Jaume Riba no tingué descendència i el que quedava del patrimoni del mas Riba va passar a mans de la seva germana casada a Caldes de Montbui, i per diversos entroncaments passaria a la família Forns, botiguers calderins.

Del mas Riba només va quedar la casa i un camp i feixes a migdia de la mateixa fins a tocar a la riba i el camí de Can Folguera.

Mitjan segle XVIII. La família Forns i els seus descendents, els Mas i Montau, ja només tenien drets emfitèutics a Santa Perpètua.

1755. Isabel Mas Oliver i Forns, vídua habitant a Olot, és propietària del mas Riba de Santa Perpètua de Mogoda.

Finals del segle XVIII. El record de les possessions i dels drets dels Riba i els seus descendents, els Forns de Caldes de Montbui, es perd. La darrera pista a les escriptures era l'advertiment que les terres eren establiments emfitèutics a cens anual cobrador pels successors de Baltasar Forns, botiguer de teles de Caldes de Montbui, que ningú no sabia qui eren, però per al notari que redactava la fórmula, ja servia perquè documen

Bibliografia

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.

